

Máme blog!

Jun 27, 2019

Tak, a je po všem. Náš nový malikatý blog na cesty po USA je hotový.

Pro ne-ajtáky:

A náš blog je kůl.

Pro ajťáky:

Ale jak to funguje?

Forestry.io je v podstatě něco jako malý markdown editor, který umí komitovat do GitHubu. Na forestry si tedy přes tablet nebo mobil napíšeme text nového postu a pak jenom klikneme publish.

Forestry následně text uloží do souboru a ten komitne a pushne do mého repozitáře na GitHubu.

No a co pak?

GitHub má definovaný webhook na každý push, který se pošle na Kovárnu (smid.io). Tam si poslaný POST odchytí Jenkins.

Pro Jenkinse je to znamení, že má spustit nový build. Udělá git pull na repozitář a následně pustí moje shellovské příkazy.

Jak se z .md stane .html?

Příkazy v shellu pustí program Jekyll. Ten překládá .md na .html a umí i spoustu jiných vychytávek, mimo jiné i na blogování. Jekyll sestaví celou statickou HTML stránku a nakopíruje jí do předem určeného adresáře.

No a na tom už poslouchá Nginx a ten to pošle přímo do Vašeho prohlížeče. Zazvonil zvonec a pohádka je konec.

Ráda

Tony se stěhuje

Jul 29, 2019

Tony balí v Texasu... od včerejška všechno připraveno, cestovní režim nastartován (to jakože moc nespím), zítra stěhování, ve čtvrtek obhajoba diplomky, v pátek ráno hurá do LA. :-)

Budějce balí

Jul 31, 2019

I v Budějicích už je zabaleno, hlavně teda díky tomu že nám zabalila mamka. Naše tašky a batohy přesahují povolené rozměry jenom o 5-10 cm. Taťka takticky vymyslel, že sluchátka balit nebudeme, protože si je dáme kolem krku jako stylový doplněk. Nic zajímavějšího se na naší straně oceánu neděje.

Taky jsem dost zvědavý, jak budu reagovat na pásmovou nemoc (nebo jak se říká u nás mladých - jetlag). Včera i dneska jsem naspal za noc víc jak 10h.

Nejhorší ze všeho na tom je, že jsem svého oblíbeného plyšáka, pana Nudličku, omylem nechal na táboře. Čili to vypadá, že pojedu do Ameriky bez plyšáka...

(R)

Přípravy vrcholí

Aug 1, 2019

Za hodinku odjíždíme vlakem do Prahy. To znamená, že přípravy vrcholí. No a pokud vás zajímá jak to u Šmídů vypadá hodinu před odjezdem jste na správném místě.

Mamka s tatškou na poslední chvíli přišívají do batůžku držák na klíče a já si mezitím balím nového plyšáka. Chtěl bych tímto oficiálně poděkovat kolegovi Zbyňkovi, za pana žábu. Chtěl bych ho ale upozornit, že pan žába je z plastu a není tedy dostačující náhrada za plyšáka. Na cesty po zemi kovbojů mi bude dělat společnost pan lev.

Je mi nesmírnou ctí, že sem mohl vás, laskavé čtenáře, obohatit o tyto zajímavé skutečnosti.

(R)

Pátek přílet

Aug 2, 2019

Vstáváme v pět. Docela v pohodě.

Checkin. Ledadlo je plný. Dostáváme nabídku. Zdarma vám dáme příruční zavazadla do zavazadlového prostoru. Když nebudete chtít, tak vám taky můžeme natvrdo sebrat zavazadlo a vyhodit při boarding. Kdo dřív přijde, ten má zavazadla. Platí pro let do Kodaně i z Kodaně do LA.

Riskeneme to a jdeme stát frontu ke gate a pohoda. Podobně v Kodani.

Dialog po hodině spánku. Kolik je. Půl jediný. V kolik jsme vylitali. V půl jediný.

Podobně ještě několikrát během letu.

Nad Gronskelem ani mráček. Stojím v uličce a kochám se. Nejdříve fjordy, skály a trochu sněhu. Pak jen všude sníh a skály.

Přistání v LA pohodě.

Obrovská fronta na automatické vyřízení vstupu do země. Rychle postupuje. Chodíme hodinu v koridorech udělaných z pásů sem a tam. Rada se zkomaradi s nějakými lidmi a plácnu si vždycky když se ve frontě míjíme. Po hodině se dostáváme k automatu. Vyplníme formulář, scan pasu a otisky prstů a výsledkem je, že jsme neprošli a musíme k úředníkovi. Takových je většina.

Další hodina v točící se frontě. Občas mám pocit, že vodící šňůry přesunuli a vylezeme zase u těch automatů. Začínáme se oslovovat Josefe K.

Úředník milý a rychlý. Vy máte alkohol na léčbu brichabolení? Ano, takhle my to u nás lečeme.

Setkání s Tonym. Už byl nešťastný, protože jsme byli ve frontě hodně dlouho a nekomunikovali. (Dvě a půl hodiny po příletu žádné info!!!)

Shuttle do půjčovny aut. Všude kolem velké palmy. Vyberte si auto na parkovišti. Z desítek aut vybíráme Hyundai Sonáta.

Cca hodinu autem k ubytování. Pak směr Walmart. Večeře v Pande. Nákup ve Walmartu. Tóny únava, Rada, taťka zombie mód.

Pro zamluvené věci musíme znova. Už mají vydejnu zavřenou.

Jdeme spát kolem jedenácté.

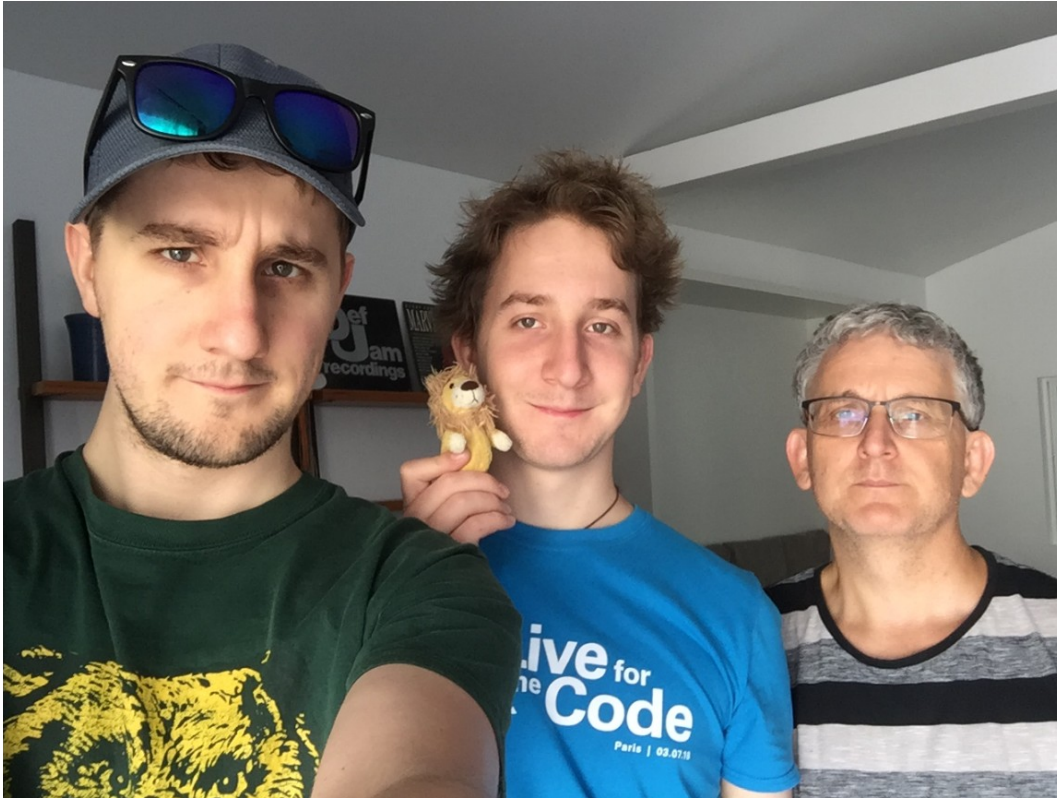
Byl to fakt dlouhý den.

Uf.

Los angeles 1

Aug 3, 2019

Nejdelší pátek, 33hod za námi, vyrážíme do Hollywoodu.

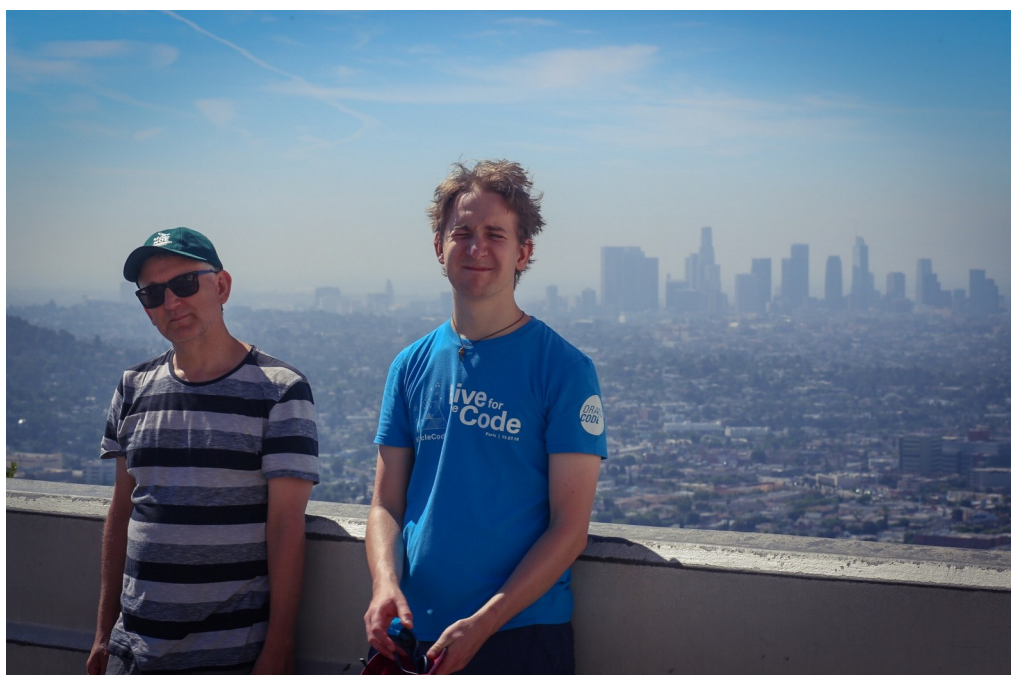

Sobota los angeles 2

Aug 3, 2019

Sobota perfektní den. Všechno klaplo, observatoř, lezení po Hollywood kopcích, downtown, mrakodrapy, koncertní síň, Santa Monica pláž, koncert.

Koncert byl uvnitř obchodu s batohy hned vedle pobřeží.

Neděle highway 1 1

Aug 4, 2019

Neděle

Kostel. Jeden z mnoha presbyterian church. Vybraný v podstatě náhodně, aby byl při cestě.

Mladá farářka. /// poznámka Tony: měla šatičky, iPhone napojeny přes air play na promítacku, velký čaj ze Starbucks s brčkem a mluvila jako BBT Bernadette, což bylo na místě, neboť kostel stal kousek od Pasadena //// Mají to obráceně než u nás. Kafe, ohlášky, kázání. Jedna píseň stejná jako v našem zpěvníku.

Na konci aktuální modlitby za oběti a pozůstalé sobotní a nedělní střelby.

Dialog v kostele

Odkud jste? Česká republika.

A nejste náhodou z Prahy?

Přejezd do Walmartu. Vyzvednout objednané a zaplacené věci. Zmatek při výdeji. Přivezli nám o jednu karimatku víc a o jeden spacák míň.

Prý to nevádí a kluci se o jeden spacák podělí.

Vyřízení trvá dlouho, ale povede se.

Dokupujeme jídlo a další spacák (naštěstí, od moře táhne) a vyjždíme na Highway 1.

Zácpa v LA.

Po cestě spoustu Vista points, neboli míst určených ke kochání se výhledem. Jedno z nich, přehrada.

Do kempu přijíždíme v půl deváté.

Tma. Kemp plný. Naštěstí máme zamluvené a zaplacené místo.

Kluci staví stan. A nehadají se u toho!!

Připraví kompletní spaní.

Mě nechají vařit čaj a ještě mi půjčí čelovku.

Večeře a spát.

Ráno jsem byl u moře za kempem - pustá divoká pláž, kde se nikdo nekoupe. Nic než vlny.

Speciální jazyková a sociální challenge - rozmen dolarovku na cvrtaky do automatu sprchy. Nepodařilo se. Měli zavreno.

Nejlepší kulinářský zážitek - snídaně - zralé mango. Koupené v běžném Walmartu. Je to v podstatě lokální produkt?

(t)

Pondělí highway 1 2

Aug 5, 2019

Roadtrip den druhý. Úplně první se vzbudil taťka. Bylo tak brzo že ani on sám neví kolik bylo. Po krátkém průzkumu okolí se už bál, že se o něj budeme strachovat a tak se urychleně vrátil zpět do stanu. Ukázalo se, že se obával zbytečně protože jsme pořád spali.

Zabalit, vyjet. Roadtrip den druhý.

Už dopoledne jsme viděli veliké pole jahod. Skoro to vypadalo jako kdyby dozrávaly. Taky vinice a hustý mraky a hustý hory a tak no...mě osobně dost překvapuje jak je to tu pořád jiný. Prostě jednou na sobě ty hory mají trávu, pak zase ne. Občas jsou tam skály, občas ne. Prostě, každou hodinu máte pocit, že to vypadá jinak.

Jo a taky jsme narazili na stádo zeber. Úplně nevíme co tady dělalo, ale bylo to kůl.

Když z jsem u těch zvířat. Na pláži jsme viděli hromady rypoušů. To bylo jak z jinýho světa. Viz foto.... A ty zvuky, jako když krka vodovodní trubka, ale hoodne nahlas.

Nikam se tu nesmí. Prostě, na to jak USA samý, svoboda, volnost.... Je to tady úplně přeplněné cedulemi zákaz vstupu pod pokutou XY. Prostě jezdíme I chodíme mezi dvěma ploty tam a zpátky. Nwm no. Jenom můj pocit. Tony a taťka říkají, že to tak strašny není.

Nejhorší je, že tu nemůžu čůrat v přírodě nebo u silnice. Je to tu zakázaný. Musím počkat až u cesty bude nějaký vyhlídkový bod (Vista point) s kadibudkou abych “nekazil dobré mravy”

Taťka dodává: zase je tu těch kadibudek hodně

Taťka si dneska, jakože fakt hodně užíval že mohl jezdit na tý Highway číslo jedna. Z jedný strany oceán, z druhý hory. Výhledy jak z filmu. Dokonce si k tomu pustil hotel California on Eagles. 🍷

Ted už v airbnb kousek před San Francisco. Zitra prozkoumat město, pozítří zase wallmart a pak hurá do Yosemite.

Taťka dodává: kemping je skvělá věc, ale teplá sprcha v airbnb je na úplně jiném levelu.

(R)

Most!

Aug 6, 2019

Tak dneska San Francisco. Ráno píšou, že má být cloudy (mlhavo). Raději si tedy balíme bundy. Žádné moc památky naplánované nemáme. Tramvaje, Chinatown, ale hlavně ten most.

Mimochodem dneska jsme přišli na moc zajímavou věc. Víte jak v těch amerických filmech šikanují tak, že strkají lidem hlavu do záchodové mísy? V Čechách by to skoro nešlo. U nás je malá a je v ní málo vody. Zhora prostě teče voda když se splachuje. Nic extra. To tady. Tady je misa velká a je v ní mnohem víc vody. Navíc když splachnete tak nejenom že spadne do mísy voda ale taky ta roura dole začne sát. Čili šikanování si s tím dovedu představit.

V metru jsme viděli ceduli, že pokud bojujeme se svými emocemi a chystáme se skočit, že můžeme zdarma zavolat. Hned u vylezu seděl černoš co hraje na klávesy Ellingtona, a taťka dodává, že fakt dobře, teda. Nejdřív mrakodrapy a pak čínská čtvrť, hezké, ale drahé. Hned za ní čtvrť italská. Tam jsme se stavili na oběd na domácí těstoviny. Bylo to dobrý, ale za sebe musím říct že těstovinárna v Hradci Králové byla lepší.

Potom cesta na molo, na obzoru Alcatraz, všude kolem lachtani, k tomu zmrzlina v puse, jo, to bylo hezký. Lachtani jsou moc moc roztomilá zvířata. Pak jsme se šli podívat na loď a ponorku z druhé světové. No, co vám budu povídat, vypadalo to jako z těch filmů. Pak jsme se koukli do "muzea mechanických věcí" což byla v podstatě taková herna se starými hrami. Ale starými jako... Ne osmdesátky (i když pacman tam byl) ale jako blbosti typu budka která vám za čtvrták vyvěští budoucnost. Nic moc to bylo. Muzeem bych asi nenazval.

Když jsme konečně vyšli v SF do malého parčíku s výhledem, poprvé jsme uviděli onen slibovaný most, který rozhodně nebyl celý zabalený mraky. Majestátní červené sloupy, které byly všechny vidět jasně a zřetelně, se tyčily nad zálivem. Ikona tohoto města byla zkrátka velkolepá. Viz foto. Dycky most.

(R)

Středa přejezd

Aug 7, 2019

Přejezd z SF do kempu v podhůří Yosemite.

Hned za SF odbočky na známé adresy. Mountain View nebo Cupertino.

Po cestě odbočka k přehradě na oběd. Nečekaně krásné místo. Epický výhled.

/Rada: s žádnými hady.

Poprvé jedeme tak dlouhou a rovnou cestu, že se navigace ani nehne. Jen rovná čára uprostřed displeje.

Do kempu přijedeme v pozdní odpoledne. Postavíme stav a jdeme se koupat.

Čisté jezero uprostřed hor. Teplá voda.

/Rada: A žádní hadi.

Smrky na kopcích okolo jsou suché. Borovice a listnáče zelené. Že by taky kůrovec?

This is bear country. Cedule varují před ponecháním jídla venku, ale bear boxy nikde. Jsem nervozní a nutím kluky ať se zeptají správce. Správce nikde.

K večeru za ní Tony zajde.

Máme tu jen jednoho medvěda. Stačí když dáte jídlo do auta do kufříku a nebude se válet kolem stanu.

Večeře, pivo, whiskey a spát. Co nejdříve. Ráno vstáváme v 4:40.

Zapsal Ota/brácha/taťka Šmíd

Yosemite

Aug 8, 2019

Podle včerejší rady rangera vyjíždíme v pět.

Před sedmou na parkovišti u Glacier point. Už tu nějaká auta jsou, ale není jich moc.

Vidíme skupinku - černá kvadra a bílá nevěsta.

Dáváme jídlo do bear boxu a Ráďa povídá: Medvěd. Byl hned na kraji lesa na parkovišti, cca 30-50 m od nás. Zvolna odchází.

Je fajn být tu takhle ráno. Je tu hodně málo lidí. (medvěd a žádní hadi)

Krása. Výhledy přímo z Glacier point, cesta na Sentinel Dome, tam 360 pohled na centrum Yosemite. Cesta na Taft point. Tam fakt husté pohledy dolů z převisu pod sebe. Zpět druhou stranou kopce.

Na parkovišti usínáme.

Pak odpolední procházkou Panorama View. Dojedeme asi do půlky kopce, tedy z Glacier point do údolí, a vracíme se. Nejslabší kus trochu bolí kolena.

Otevřené informační centrum . Chlapci, dáte si zmrzlinu? Jistě tati.

Zpět do kempu a zase koupacka. Super.

Zapsal Ota/brácha/taťka Šmíd

Pátek příjezd do sequoia

Aug 9, 2019

Přejezd z Yosemite do Sekvoje.

Rovina. Sady. Pole.

Fresno. Výborný mexický fastfood zaměřený na ryby a krevety. Jen co promluví, tak se slečna u kasy ptá odkud jsme. Máme roztomily přízvuk. Česká republika - znám. Mám tam odsud kamarádku.

Příjezd do kempu u Sekvoje. Tady už berou medvědy vážně. U každého stanovacího místa je bear box, kontejnery na odpadky mají na karabinu. Žádný, ale vůbec žádný signál.

Podvečerní trail na Velkého plešouna. Na cestě lesem jsme sami. Poprvé cinkáme medvědí rolničkou. Po cestě nahoru vidíme krávy pasoucí se v lese na pasece. Některé mají v uchu značku ale vypadají dost divoce. (Poznámka, po přezkoumání fotek jsme značky nenašli 😞) Nahoře krásný výhled. Na severu jsou vidět Yosemite. Na východě pás hor končící Mt. Whitney, nejvyšší horou USA (bez Aljašky). Ta je ale daleko a nevidíme ji.

Ani se nám nechce dolů.

Scházíme dolů už za tmy. Krávy pobíhají po lese a nebuci zrovna laskavě. Řvou jako na lesy, doslova.

Výborná večeře od Radi - párky, zelenina, BBQ, pivo, whisky... a spát.

V noci pěkná kosa. Speciálně teda Radovi, který má spacák z Walmartu za 160 korun.

(Taťka)

Sobota sequoia

Aug 10, 2019

Ráno zima.

Sjedeme na jedno z hlavních parkovišť.

Odtud shuttle na Moro rock. Krátký ale prudký výstup. Skála. Výhledy.

Přes obzor se táhne tlustý šedý mrak - znečištěný vzduch ze San Francisca.
(mrkněte se jak daleko je to)

Shuttle zpět na parkoviště a další ke generálu Shermanovi. Jo je to fakt velkej strom. Paní řidička monotónním hlasem povídá co je nalevo, co napravo. Pak se zastaví u protijedoucího autobusu. Stejným tónem prohlásí - to byl manžel.

Velkejch sekvoji je tu hodně.

Odpolední trail na vyhlídku a k jezeru. Dvě hodiny lesem, převýšení cca 700m. Nahore už to vypadá fakt jako ve vysokých horách. U skály v lese zbytky sněhu.

Ráda dodává, že to tam vypadalo jako šmakova dračí poušť. Kůl.

K večeři jsme udělali zeleninu s fazolemi a zabalili to do placek.

Pomalou dochází první plynová bomba. Pro zajímavost. Spočítali jsme kolik to bylo celkem vaření a pokud si to někdy budete chtít cca vypočítat tak stačí vydělit gramy plynu 13ti a máte +- kolikrát na tom něco uvaříte. V našem případě tedy $220g / 13 = 17$ vaření. A teda, když píšu vaření tak myslím jako přivést vodu k varu na čaj, osmahnout slaninu nebo třeba ohřát fazole.

Pivo / cider, whisky a spát. Jo a pomalu začíná docházet whisky.

(taťka + rada)

Neděle vegas

Aug 11, 2019

Ráno zima

Balíme a vyrážíme na nejdlejší přejezd. Ze sekvoji do Las Vegas.

Čekáme dlouhou rovnou silnici, ale začínáme hustým sjezdem z hor. Hodinu jedeme malými klikatými cestami mezi ranči. Savana. Žlutá tráva, zelené stromy. Dole se cesta rovná a ranče vystřídají palmy a hlavně pomeranče a jiné sady kam dohlédnem.

A zase změna. Ropné pole. Čerpadla všude.

A zase změna. Najednou jsou všude větrné elektrárny. U silnice začínají růst kaktusy.

A zase změna prehoupneme se přes mírné kopečky a před námi ona dlouho očekávaná placka. Nikde nic, občas kopec, kaktus nebo keře. Jedeme jenom rovně, řídí taťka na autopilota.

Vedle dálnice jde v poušti člověk. Chodec, to se tu jen tak nevidí. Odkud jde, kam jde. Kdo ví. #svoboda.

V dálce ulrostřed pouště vidíme hromadu letadel. Podle mapy aircraft and space port, tak tam možná byly i rakety. Taky odbočka na NASA výzkumné středisko.

Prejizdíme Route 66. Oběd v přeprahací stanici. Vemte food court v hypáci se všemi fast foody. Snižte stropy na 2.5m. Udělejte malé úzké uličky. Přidejte krámky se zlatem, s botama a s cetkama. A celé naplňte lidmi z pěti dostavníků Flixbus a Greyhound. Hluk od lidí se prolíná s hudbou z reproduktorů (lokální rádia), vůně z Panda se míchá s vůní hamburgeru z McDonald's a mexických krevet.

Ráda: Já jsem jí vůbec nerozuměl.

Tony: A nemluvila španělsky?

Více foto v galerii.

Máme dost času. Že bychom se zastavili na malý trail v poušti. Jenom si vylezeme na kopec - 2km tam a dva zpět.

OK. Odbočujeme z dálnice a vyjizdíme do parku. Jedeme 10 mil rovně ke kopcům.

Vlevo kaktus, vpravo kaktus. Pořád stejný, pořád dokola. Že by časová smyčka?

Na parkovišti pár aut, takže na trailu nebudeme sami. Namazat se padesátkou, vzít vodu a razíme. Pěkná značená cesta, jdeme pomalu a bedlivě koukáme kam šlapeme.

Pohled z kopce krásný. Okolo cesty kaktusy různých druhů a velikostí. Některé teprve pokvetou, jiné už mají plody.

Jsme zpátky u auta a jsme moc rádi, že jsme viděli akorát zajíce a ještěrky.

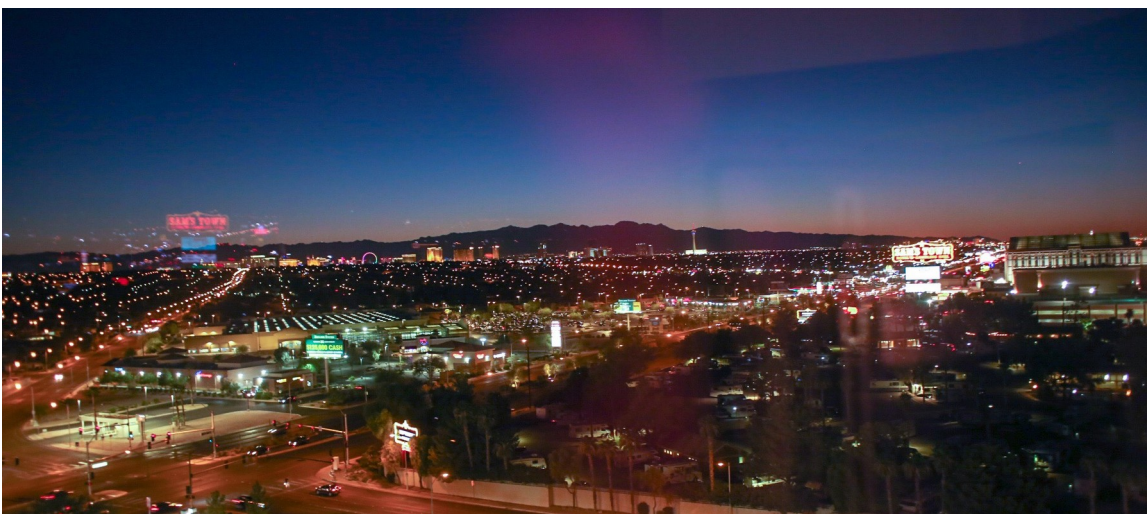
Večer příjezd do Las Vegas. Horko.

Bydlíme v kasinu na východním okraji města.

Krásný pokoj v jedenáctém patře s výhledem na město. Prádlo do pračky, my do restaurace na dobrou večeři. Paradox Las Vegas - pokoj mnohem lepší a levnější než Airbnb v LA s koupelnou na chodbě. Dobrá večeře stejně drahá jako fastfood po cestě.

Jen to obrovské kasino dole, hala plná automatů nás neoslovuje a vzbuzuje smutek z lidských trosek.

Chtěli jsme si ještě užít nočního LV, ale už jsme hodně unavení. Whisky a spát.
(Taťka)

Doplňky k pondělí

Aug 12, 2019

V Las Vegas je to genderove vyvážené. Počet odhalených žen na billboardech je přibližně stejný jako počet odhalených mužů.

Dokonce i počet spoře odených dívek v havajském kostýmu, které jsme potkali na ulici byl srovnatelný s počtem spoře odených mužů v Excalibur.

Před Belagio nefungovala fontána. Tak jsme čekali alespoň na Dannyho parťáky. Taky nic.

Ve Walmart u pokladny zase klasika. Jen řeknu dobrý den, už se ptají odkud jsme. Czech Republic.

Wow. Welcome to America.

Pondělí přehrada

Aug 12, 2019

Dlouho spíme. Lehká snídaně na pokoji a vyrážíme do LV. Tony našel parkování na jihu Stripu (hlavní ulice). Přímo v kasinu Mandala.

Celým kasinem se nese jemná vůně Indie. Patrně přidávají do klimatizace kari.

Přímo z Indie procházíme do starého Egypta. Uvnitř pyramidy je kasino, hotel, hromada krámků a hospod jako v každém hypaci. A muzeum Titaniku.

Ještě že je na Google indoor navigace, abychom věděli kudy dal.

Postupujeme Stripem na sever. Chvilí chodíme vnitřkem (klimatizace), chvilí venkem (horko 40 stupňů). Po Egyptu Excalibur. Duloc hadr. V jedné z mnoha tradičních středověkých restauraci uprostřed klimatizované haly hoří krb.

V jednom krámku prodávají Originál New York Pretzel. Asi jako tradiční staročesky trdelník.

Postupujeme dal na sever. Tedy přes New York se Sochou svobody, Eiffelovu věž, hypac s Gucci, Prada atp., Hard Rock cafe až po Belagio. Fontána bude až od tří, takže nic nevidíme. Nevadí.

Hromada kýče, kde občas prosvítne něco zajímavého. Spoustu reklam na Cirque du Soleis.

Za dvě hodiny zpátky na parkovišti.

Nákup. Oběd. Opět Walmart a Rubios.

Přejezd k Hower Dam.

Mordor. Horko. Fouká vítr. Jako když otevřete troubu.

Pěkný. Velký. Zajímavý. Více foto.

V půl šesté odjezd ke Grand kaňonu. Tři hodiny cesty. Tentokrát opravdu stylem “po padesáti milich mírně vlevo a pak dalších sto mil rovně”.

Poušť, kopce, skály, prerie. Pozvolna přibývá trávy a stromy se zvětšují. Zapadá slunce, vychází měsíc. Ruty šuty Arizona, Texas bude koncem týdne.

Projíždíme do Williams. Malé městečko na Route 66. Bydlíme v nejstarším hotelu v Arizoně přímo na hlavní třídě. 1891.

Dřevěná podlaha. Na chodbách křesílka a staré fotky.

Pod okny zabublal Harley, na ulici parkuje starý cadillac. Hlavní ulice je směs obchodů s Route 66 gifts, hospod pro turisty i hospod, kde se hraje Hard Rock a místní kovbojové hrají kulečník. Whiskey, to je moje gusto, a spát. (t)

Úterý kanon

Aug 13, 2019

Vstávali jsme brzo a vyplatilo se. Parkoviště skoro prázdné. Ještě docela chládek. V poledne pak úplně plné parkoviště a horko.

Jeli jsme z městečka Williams, které bylo plné názvů, cedulí a zboží odkazujících na Route 66 a Grand Canyon Jeli jsme 50 mil rovně. Po cestě dvě vesničky.

Hodinu chodíme po okraji, pak chvilku dolů a nahoru. Více fotky v galerii.

Na okraji stojí prvorepublikový hotel, označený jako památka státního významu. Uvnitř to vypadá jako na každé druhé horské boudě u nás.

Dle varování Rangers je nejnebezpečnější zvíře veverka. Při krmení kouše. Její blechy přenášejí mor. Celou cestu jsme viděli jen veverky a nějaké kondory. Žádná jiná zvířata, naštěstí.

K obědu dobrá pizza na půl cestě do kempu . Místní pivo, podávané s plátkem pomeranče.

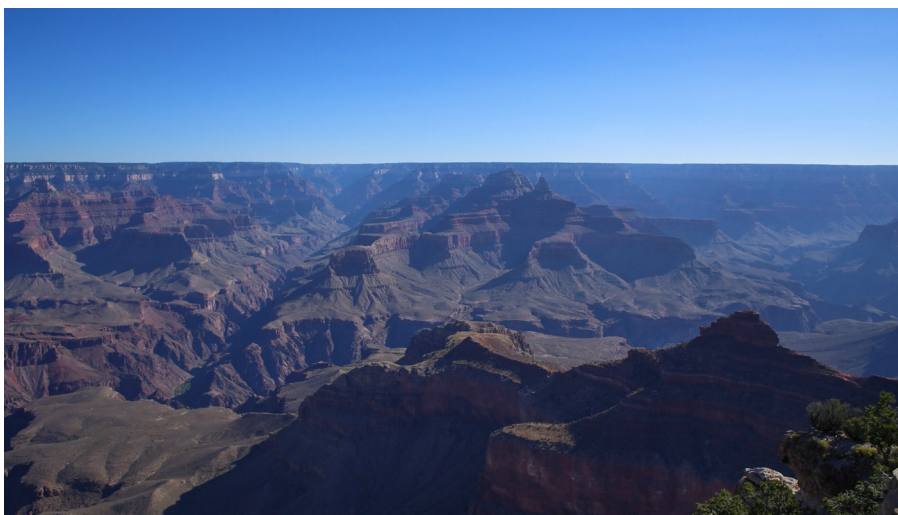
Ráda byl celý den smutný. Roztál jen na chvilku nad dvěma kopečky zmrzliny v pizzerii.

Nákup. Přejezd do kempu. Ještě malý trail na kopec nad kempem. S malým hadem, který se nám klidil z cesty.

Kemp je v kaňonu výšce cca 1850 m. Vypadá to jako u nás. Skály, potok, vysoké borovice, duby, ostružiny.

Jen mezi duby jsou občas kaktusy. Zeměpisná šířka 35, na úrovni Alžíru.

Mírně dobrodružné hledání sprch za tmy ve vedlejším kempu. Večeře ze zbytků jídel, pivo, whiskey a spát.

Středa poušť

Aug 14, 2019

Ráno spíme dlouho. Pak velký úklid kempovacích věcí.

Sjždíme z hor.

Projíždíme kolem horského hotelu s kouzelným názvem Mattenhorn Inn.

Krajina se rychle mění. Žádné borovice a duby, už jen keře a kaktusy.

Je půl jedné a vyrážíme polopousti na trail.

Máme dost vody a není to nic obtížného. Teplota něco přes třicet. Okolo červené skály a v dálce stolové hory. Viz foto.

Na konci trailu je něco jako Pravcicka brána. Lidi chodí postupně nahoru a fotí se přímo na vrcholu brány, fotky rovnou na Instagram. Skupina mladých černochoů, evidentně slušňáků, se chce nechat vyfotit společně. Mobilu se ujímá mladý bílý pár. Při focení pokrikují na černochoy slangově a gangově vulgaritě, na blog nenapsatelně. Černoši evidentně zmatení, protože je někdo víc z ulice než oni. V půl čtvrté zpět u auta.

Směr Phoenix. Krajina čím dál víc připomíná poušť. Vidíme první opravdu velké kaktusy. Kaktusy jak z reklamy na Mexiko, jen na něj pověsit sombrero.

Ve Phoenixu jsou čtyřicítka. Bydlíme v motelu s bazénem. Raďa nadšen. Večeře v Indii. Moc dobrá.

Přes den jsme se připravovali na Texas. Tony nás učil básničku z texaské mateřinky:

Red touches yellow, kill a fellow,
Red touches black, friend of Jack.

V české variantě třeba takhle:

Měsíčky na hlavě,
překročíš ho hravě.
Klikaký záda,
kousl kamaráda.

Ale bude to v pohodě. Jsou plachý. Tony za dva roky koralovce neviděl. Hada viděl jednou a utekl (ten had).

Kromě toho v obchodě, kině ani na univerzitě žádní hadi nejsou.

Pivo, whiskey a spát.

Čtvrtek phoenix

Aug 15, 2019

Dlouho spíme.

Balíme se a jedeme do Walmartu. Už včera jsme na netu zaklikali, co chceme vrátit. Z nabízeného seznamu důvodu většinou vybíráme “I do not need it anymore” - už to více nepotřebuji. Což je pravda.

Vrácení naprosto v pohodě.

Ve frontě na vrácení věcí stojí za námi kluk, v jedné ruce účtenku, ve druhé prázdnou láhev Kentucky Whiskey. Patrně zaškrtně “Nebyl jsem spokojen s kvalitou”.

Z Walmartu do Goodwillu (charita). Předáváme spacák, karimatku a další věci z kempování.

Auto do myčky, pořádně vysát interiér. Prach a štěrky a udusaná hlína ze všech cest jsou v celém autě.

Než vrátíme auto, máme pohodu a spoustu času. Oběd? Ne! Ještě stihneme jednu poušť a pár kaktusů! A slunce pálí jen, vedro k zalknutí. 115F. Viz fotky.

K obědu pizza a směr benzínka, pak půjčovna aut.

Zatímco Tony čerpá, Ráďa má obtížný úkol. Zbavit se dvou propanbutanových bomb.

Jedna prázdná, druhá netknutá. Je to předposlední šance. Ve Walmartu je nechtěli, v Goodwillu taky ne. Když se nepovede benzínka, vezeme je na letiště. To by bylo, aby si jich bezpečnostní kontrola nevšimla.

Podařilo se. Ráďa ukecal paní u benzinky, že je dá do klece mezi velké PB láhve, které tam prodávají. Až přijedou od plynu, tak si s tím poradí.

Vrácení auta bez problémů. Bereme se Uberem na letiště. Pan řidič vypadal smutně, ale jel pěkně.

Sedíme na letišti. Máme co jíst, máme co pít, WiFi i dobijecku přímo u křesla. Za pár hodin přesun do Texasu.

Konci roadtripova část výletu. Pijeme na letišti pivo zabalené do šátku. Při otevírání na mě vystříklo (Ráďa) a Tonik je pohoršen. (Sám tvrdí že není)

Ještě přidávám slovníček zákazu co jsme se zatím potkali.

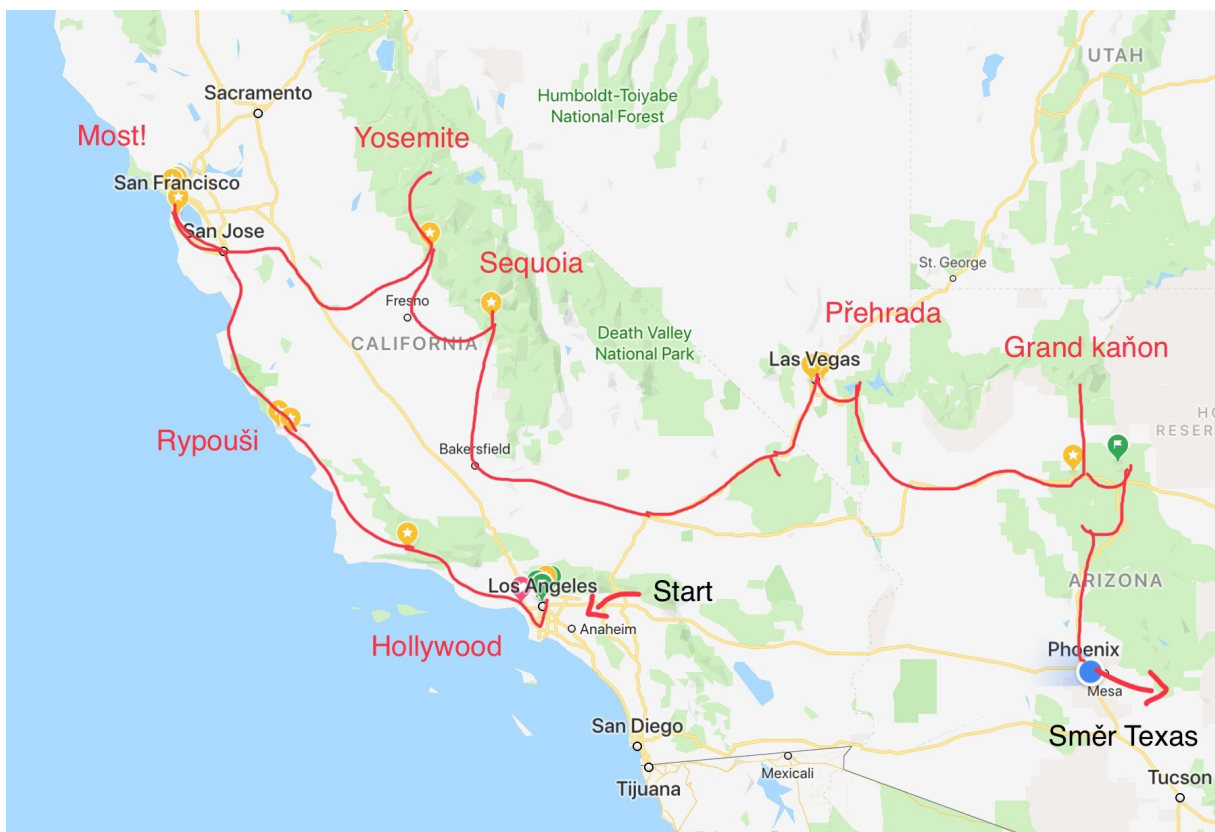
Trespassing - zákaz vstupu na soukromý pozemek

Littering - pohazování odpadků

Loitering - zákaz poflakování, třeba pro bezdomovce a tak. Většinou pod pokutou \$1000.

Soliciting - zákaz podomního prodeje. Žádný nabízení zboží na ulici a tak..

... Zní to jako policejní stát, ale není to tak, pravidla jsou fajn, reálně se vám pak nestane, že by se někdo poflakoval, nabízel blbosti, házel odpadky, nebo lezl, kam nemá. V Česku tohle většinou stejně všichni dodržují... tak tady jsou na to cedule... pro jistotu.

Pátek texas 2

Aug 16, 2019

Přilet do Dallasu něco po půlnoci.

I když je půlnoc, je hrozné horko a vlhko.

Přijel pro nás Tonyho spolužák Miša.

Do Waco řídí Tony. Systém nadjezdů, podjezdů a mimoúrovňových křižovatek v okolí letiště je velký a komplikovaný, ale Tony to zvládá, už tu byl několikrát.

Za dvě hodiny jsme v Airbnb. Moc pěkný ubytování v polovině domu. V podstatě v dětských pokojích.

Už po cestě je vidět český vliv v Texasu. Billboard Novak Motors TX hned za letištěm, Sykora Firs, po cestě billboardy na Czeck Stop Kolaches. V Airbnb v informačním letáku hned dvě upoutávky na česká jídla.

Ráno se ptáme paní domácí na pračku. Pračka je moc složitá, nejlepší bude, když jí dáme prádlo a odpoledne bude vyprané. Co víc si můžeme přát.

Dopoledne prohlídka kampusu. Kampus pěkný, rozlehlý, budovy, trávník, parky. Historické budovy, knihovna, koleje. Zajdeme i do labu, kde trávil Tony nejvíc času.

Odbočka pro IT - kancl pro 5 programátorů, hromada různého pití a chroupání, tabule přes celou stěnu. Každý vývojář dva 27 palců 2k Apple monitory, tomu odpovídající počítače. Guy co sedí na Tonyho seniorském místě říká "Vůbec se v tom neorientuju, kde je pořádná dokumentace k celému systému". Konec IT odbočky.

Následně se kolega rozpovídá o tom, jak byl s doktorem Čeným na stáži v ČR, Praha, Krumlov, Brno (Redhat), ukazuje, jak umí česky (pivo).

Oběd ve školní jídelně, jako hosti ho máme s Radek zdarma. Super. V podstatě na úrovni hotelu v Chorvatsku.

Odpoledne s papa Johnem (otec rodiny, co se stará o české studenty ve Waco), do města Temple do českého muzea a cetra genealogických studií.

Krásný, jsme tam hodně dlouho, přes zavíračku, končíme tím, že se Tony hrabe v arichvních materiálech o evangelících v Texasu, zatímco Ráda baví celé muzeum a už to nemá daleko ke stand up comedy. Viz foto.

Veřer příprava na promoci. Kompletace oblečení, žehlení.

Pivo a spát.

CZECH COMMUNITIES IN TEXAS

Texas!

Aug 16, 2019

Tak, let do Dallasu. Tam nas vyzvedl Tonyho kamarád. Časový posun +2h a pak v 0:30 místního času přesun autem do Waco, cesta na 2h. Jsou tři ráno, doufám, že si všichni užíváte oběd. Přeji dobrou noc z Texasu.

Vtip dnešního dne: Nevím co se pilo u vás v letadle, ale u nás se pilo t. Úplně se to tam klopilo.

Ráda

Sobota promoce

Aug 17, 2019

Ráno vyrážíme na promoci. Promoce je v basketbalové hale.

Potkáváme se s Milly, Tonyho babičkou z kostela. Tony se jde řadit s ostatními absolventy, nás čeká hodinová konverzace do zahájení promoce. Ráďa to zvládá tak bravurně, že se do diskuze zapojuje i jiná babička po Ráďově pravé ruce.

Poprvé v Americe potkávám opravdu tlusté lidi. Sedí vedle mě a mají problém se zvednout, když kolem nich procházím s pitím.

Zjednodušeně má promoce strukturu - modlitba - americká hymna - promoce - modlitba - univerzitní hymna. Plus samozřejmě fanfáry, uvítání, projev presidentky univerzity vychází z toho, jak šli v Africe po stopách předka jejího manžela Livingstova. Milá a vtipná paní.

Kdo měl největší potlesk a kolik lidí tam bylo od Hujerů se těžko popisuje, tak až osobně.

Tony při přebírání roury pohodový, usměvaný.

Po promoci focení, ještě chvíli na kampusu a pak oběd s Hilmanovými - to je ta rodina, co se stará o Čechy ve Waco. Většina z nás si dala typické texaské jídlo - velkou pečenou bramboru plněnou různým mase, sýrem, máslem atd. Bylo to velké, ale někteří to zdolali celé. Hned jak jsme dojedli, vyndali Hilmanovi vlastnoručně upečený zákusek, což vyvolalo u mnohých zděšení. Další jídlo už nebylo kam dát.

Historka - focení při obědě, přímo do archívu univerzity, pro fotku musí ze stolu zmizet pivo. Holt bapisti, to by se v naší evaneglické a v americe v presbyterian church stát nemohlo.

Byli jsme tam Češi, Američani, Slovák, Rus. Tonyho současní a minulí spolužáci. Ti už pracují (Facebook, National Instruments).

Po obědě odpočinek na lůžku.

V podvečer další prohlídka Waca (park, most), Enclave, kde Tony bydlel a kino. Tenkrát v Hollywoodu. To bylo Ráďovo přání. Máme kina lepší, čistější. Nelepíme se k podlaze.

Tacos v mexickém fast foodu, dobrý, Ráďa si užívá opravdické mexické jalapenos.

Pivo, upravit fotky, napsat text, zavolat a spát.

Neděle, kostel a balení

Aug 18, 2019

Vstáváme v půl desáté a máme co dělat, abychom do kostela dorazili včas na půl jedenáctou.

Dialog:

Koukám, že je tady kostel na každém rohu.

Jj, tady je víc kostelů než v Čechách hospod.

V kostele vřelé vítání a slova o tom, jak jim Tony bude chybět. Přece jen dva roky jsou dost dlouhá doba na sblížení.

Kostel o něco větší než náš, krásné velké varhany. V oknech "středověké" vitráže s biblickými motivy. Bohoslužba v podstatě stejná - modlitby, písničky, kázání.

Oběd s nejbližšími z kostela, dojemné loučení, ale nikdo nebrecel.

Balení. Kontrola váhy a objemu do letadla.

V podvečer Cameron park. Řeka, skály, stromy skoro jako u nás, až na bambusovou džungli.

Na kraji parku grilují Mexikanci maso a pinkají volejbal, styl Mácháč. S úsměvem odmítáme pozvání hlavy rodiny na taco.

Nákup, večeře, pivo a spát.

PS: Dodatek k pátku. Po cestě do muzea Čechů v Texasu jsme se zastavili ve "thirsty goat" - žíznivé koze. Byla to plechová pomalovaná stodola do které jsme zajeli a koupili pivo. Nic jiného ve stodole neprodávali.

Pondělí austin

Aug 19, 2019

Vstáváme, balíme, ještě nějaké popojízdení ve Waco. Poslední nákupy.

Na benzince dofukujeme kola a není to úplně jednoduchý. Systém měření tlaku v pneu jsme si museli nechat vysvětlit. Funkční, ale dost předpotopni.

Přejezd do Austinu.

Po cestě billboardy s nápisy jako "Real christians? Forgive as Jesus".

V podvečer jsme vyrazili do downtownu. Austin je malá Kalifornie uprostřed Texasu.

Jak jsme se dozvěděli později v hospodě, liberální město Austin udělá vyhlášku (plasty) a konzervativní stát Texas ji zruší.

Velké parky s běžci, stezky pro cyklisty, sdílená kola, koloběžky a skútry. Drahý. Dolar za start a pak každé tři minuty další.

Mrakodrapy plné technologických firem, startupů atp. Google, Oracle.

Město roste, ceny všeho jdou nahoru.

Take jsme byli v knihovně. Schody vypadají jako z Harryho Pottera, krásná moderní veřejná budova.

Kapitol. Jsme přímo v jednacím hale parlamentu.

Večer na šesté ulici. Nízké domy, asi původní Austin. Bary, živá hudba. Sejdeme se s Tonyho kamarádem Vaškem, který tu dělá.

V jednom baru hrají blues, a dobře. K tomu taneční pár. Profici, mají piškoty a jde jim to. Druhý bar na střeše. Hrají rock a taky dobře.

Viz časem videa. (tati ty jsi opravdový turista, že si je takhle natáčíš).

Pivo a spát. Zítra odlétáme.

Úterostředa

Aug 20, 2019

Vstáváme před osmou abychom stihli free snídani v hotelu. Slova “nic moc” jsou ještě celkem chvála, ale tak co, bylo to v ceně a pomerančovej džus je dobrej.

Následně se vracíme zpět na pokoj a svorně rozhodujeme, že si ještě hodinku dáchneme. Pak už jenom vyklidit pokoj a hurá do HEBu. To je Texaská konkurence Wallmartu (ála Tesco vs Billa), Toníkův oblíbený obchod. Kupujeme pár zabalených sendvičů.

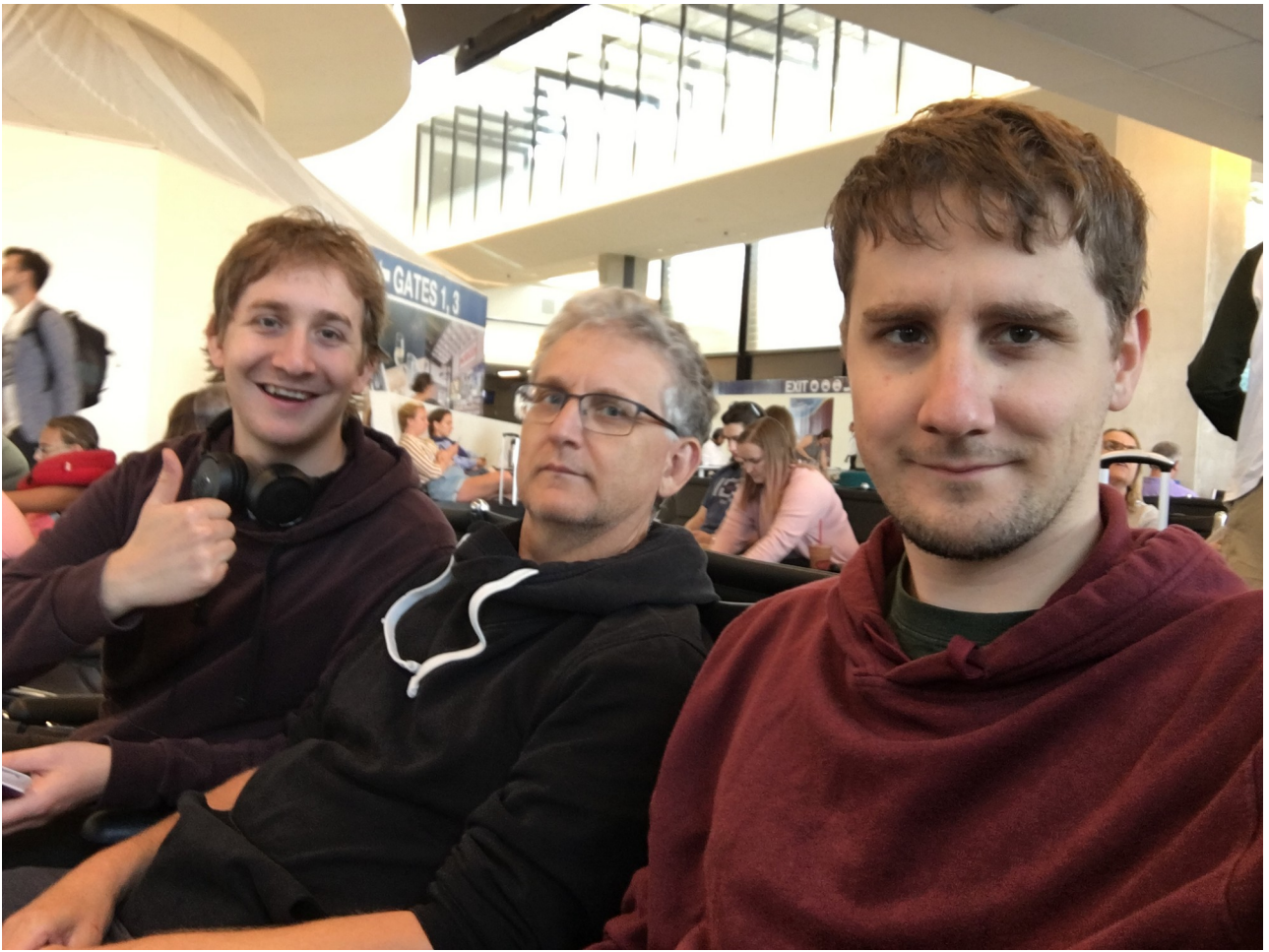
Tady bych chtěl udělat další vsuvku. Na výběr byly sedviče se “sweet pickle” nebo “dill pickle”. Když jsem se Tonyho ptal, jaký je rozdíl a co z toho je salátová a co nakládačka odpověděl slovy “oboje je nakládačka, ale chutná to úplně jinak než si představuješ” a musím mu dát za pravdu. Prostě tady nakládané okurky chutnají úplně jinak (čti divně a hůř).

Na oběd jedeme na do hospody v Austinu (ne do řetězce!), která se chlubí tím, že je jedna z 50 nejlepších hospod na BBQ. ... Bylo to moc dobrý. Bůček se úplně rozplýval na rtech. A ano, pro zvědavé, šlo si k tomu přiložit i divný nakládačky. Celkově vzato. Druhý, vopravdu dobrý jídlo co jsme měli v USA. (první byly ty tacos od Mexikánců po kině)

Pak už na letiště a šup šup. Tentokrát cestujeme časem kupředu. To znamená, vyletěli jsme ve 4 odpoledne a přiletěli v půl osmý ráno a to jsme letěli jenom osm hodin. Teďka sedíme na Gatwicku v Londýně a čekáme až nám to někdy po šestý večer poletí do Prahy.

Jsme tu ale jenom já a taťka. Tonyho by čekání moc ubíjelo a tak jsme se domluvili, že pohlídáme bágly a on nám zajede do Londýna koupit džíny, komixy a cigarety s velbloudem.

Ráďa

Poznámky k dopravě

Aug 21, 2019

Semaforey jsou až za křižovatkou. Jsou lépe vidět, dá se na to zvyknout. Ale je to nepříjemný, zvláště při odbočování.

Doprava lze odbočit i na červenou. Ale je před tím potřeba zastavit. Možná platí v každém státě jinak.

Ukecané značky. Více textu než symbolů.

Například Ped Xing - Pedestrian Crossing

Značka Stop All. Hodně ve městech. Všichni zastaví a odjíždějí v pořadí, v jakém přijeli. V podstatě tichá domluva. Oční kontakt. Funguje to. U nás si to nedovedu představit.

Někdy nahrazeno blikajícím červeným světlem.

Při vjezdu na hlavní v případě, že má více pruhů, se musí najet do nejbližšího pruhu. Nikoli do kteréhokoli, jako v Česku.

Mimo město, kde není velký provoz jsem zažil

vjízdení na čtyř proudu silnici (dva a dva) bez nadjezdu. Přejel jsem kolmo do půlky (jeden směr), počkal až nic nepojede a pak vjel do druhého směru. Takhle se řeší i U-turn. Obrát o 180 stupňů.

Někdy je uprostřed silnice vyznačeny žlutý odbočovací pruh. Slouží pro odbočení na obě strany. Auta, která odbočují vlastně jedou proti sobě v jednom pruhu.

Názvy ulic - Drive, road, Street, bulvár... Ve městě mohou být různé ulice s podobným názvem. Austin road a Austin drive jsou jiné ulice.

I nejdražší benzín v Kalifornii je levnější než nejlevnější nás.

Nejdražší v LA 4,1 USD za galon (25 Kč za litr) . Mimo velké města 3.8.

V Arizoně 2,7.

V Texasu se dostal až na 2,17. (13 Kč za litr)

Foto: Naše auto, velikost mezi oktávkou a superbem.

